

Nr 185.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående anslag för bestridande av på staten belöpande kostnad för pensionstillägg och understöd enligt lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring m. m.; given Stockholms slott den 12 mars 1918.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen

1:o) att — under förutsättning att riksdagen antager förslag till lag om vissa ändringar i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring samt till lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 8 juni 1915 om övergångsbestämmelser i anledning av berörda lag den 30 juni 1913 — på extra stat för år 1919 bevilja *dels* ett förslagsanslag av 9,150,000 kronor för bestridande av den på staten belöpande kostnad för pensionstillägg och understöd åt de personer, som äro därtill berättigade jämlikt lagen om allmän pensionsförsäkring enligt dess lydelse före den 8 juni 1915, *dels ock* ett förslagsanslag, högst 700,000 kronor, att utgå som bidrag till täckande av statens kostnad för understöd enligt 33 § i samma lag åt de personer, som genom omförmälda lag den 8 juni 1915 blivit delaktiga i den allmänna pensionsförsäkringen,

2:o) att medgiva, att av det för år 1919 på extra stat äskade förslagsanslaget till upprätthållande av pensionsstyrelsens verksamhet må, intill ett belopp av 60,000 kronor, gäldas vissa kostnader för införandet av försäkringsböcker åt de jämlikt lagen om allmän pensionsförsäkring försäkrade.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Schotte.

*Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12
mars 1918.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Departementschefen, statsrådet Schotte anförde:

Såsom i statsverkspropositionen till nu pågående riksdag anmärktes, har pensionsstyrelsen i särskilda skrivelser av den 9 augusti 1917 på anförda, i statsverkspropositionen närmare angivna skäl hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att för år 1919 på extra stat bevilja dels ett förslagsanslag av 7,900,000 kronor för bestridande av den på staten belöpande kostnad för pensionstillägg och understöd jämlikt lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring enligt dess lydelse före den 8 juni 1915, dels ock ett förslagsanslag, högst 634,000 kronor, att utgå som bidrag till täckande av statens kostnad för understöd enligt 33 § i berörda lag åt de personer, som genom lagen av den 8 juni 1915 om övergångsbestämmelser i anledning av förstnämnda lag blivit delaktiga i den allmänna pensionsförsäkringen.

Dessa förslag hava, under förutsättning att nu gällanda grunder för pensionsförsäkringslagen skulle bibehållas oförändrade, icke givit mig anledning till erinran.

I statsverkspropositionen meddelades emellertid, att pensionsstyrelsen väntades inom en nära framtid avgiva förslag till vissa ändringar av lagen om allmän pensionsförsäkring. Dessa förslag skulle innebära bland annat,

att en ändring skulle vidtagas i utjämnande syfte av den i 6 § berörda lag förekommande bestämmelsen att, då en pensionstagares årsinkomst låge mellan 50 och 100 kronor, hela det 50 kronor överskjutande beloppet skulle avdragas vid pensionstilläggs beräkning;

att särskilda tillägg i vissa fall skulle utgå till pensionen, i händelse pensionstagaren vore invalid och hade barn under 15 år;

samt att lagen den 8 juni 1915 om övergångsbestämmelser i anledning av förstberörda lag skulle ändras därhän, att alla, som från och med 1919 års ingång bleve berättigade till pension och icke den 1 januari 1914 fyllt 67 år, skulle erhålla pensionstillägg eller understöd till dess fulla belopp i stället för, som nu beträffande tiden 1919—1929 vore föreskrivet, allenast 90 procent.

Sammanlagda kostnaden för dessa ändringar hade beräknats uppgå till omkring 1,250,000 kronor för år 1919, vartill komme ett belopp av omkring 66,000 kronor att utgå till vissa av de pensionstagare, som genom lagen den 8 juni 1915 blivit delaktiga i den allmänna pensionsförsäkringen, nämligen sådana, som hade oförsörjda barn under 15 år.

Med hänsyn härtill föreslog Kungl. Maj:t på min hemställan riksdagen att i avvidan på den proposition, som kunde komma att i ämnet avlätas, för år 1919 beräkna det förra här ovan omförmälda förslagsanslaget till 9,150,000 kronor och det senare anslaget till 700,000 kronor.

Sedan Kungl. Maj:t förut denna dag beslutat genom proposition föreslå riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till dels lag om ändrad lydelse av vissa paragrafer i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring, dels ock lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 8 juni 1915 om övergångsbestämmelser i anledning av berörda lag den 30 juni 1913, får jag härmed anmäla nyssberörda anslagsbehov.

I den skrivelse av den 21 januari 1918, med vilken pensionsstyrelsen inkommit med förslag till berörda lagändringar, har styrelsen ock hemställt om anvisande av nödiga medel för ändamålet.

Beträffande innehållet av dessa lagändringar och behovet av medel för deras genomförande må här anföras följande.

Beräkningssättet för pensions-tillägg vid inkomst över 50 kronor.

Enligt 6 § pensionsförsäkringslagen, jämförd med 33 § samma lag, utgör pensionstillägg och understöd för år räknat i fråga om pensionstagare, som ej åtnjuter någon inkomst eller vilkens årsinkomst ej överstiger 50 kronor, för man 150 och för kvinna 140 kronor, och i fråga om pensionstagare, vilkens årsinkomst överstiger 50 kronor, för man 150 och för kvinna 140 kronor med avdrag av halva årsinkomsten, dock att, om pensionstagarens årsinkomst uppgår till 50 men icke till 100 kronor, avdrag skall ske allenast med det belopp, varmed årsinkomsten överstiger 50 kronor.

Nu föreslås sådan ändring av dessa bestämmelser, att pensionstillägget (understödet) skall utgöra för år räknat för man 150 och för kvinna 140 kronor med avdrag av sex tiondelar av det belopp, varmed pensionstagarens årsinkomst må överstiga 50 kronor. Denna ändring skulle emellertid äga tillämpning allenast på dem, som erhålla mot sin inkomst svarande fulla, d. v. s. ej på grund av 3 § i berörda lag av den 8 juni 1915 reducerade pensionstillägg eller understöd.

Under förutsättning av en viss folkmängdsökning har pensionsstyrelsen beräknat kostnaden för genomförande av denna lagändring till ungefär följande belopp:

år 1919.....	69,000 kronor	år 1930.....	1,281,000 kronor
» 1920.....	205,000 »	» 1931.....	1,361,000 »
» 1921.....	336,000 »	» 1932.....	1,436,000 »
» 1922.....	461,000 »	» 1933.....	1,506,000 »
» 1923.....	581,000 »	» 1934.....	1,571,000 »
» 1924.....	696,000 »	» 1935.....	1,631,000 »
» 1925.....	806,000 »	» 1936.....	1,686,000 »
» 1926.....	911,000 »	» 1937.....	1,736,000 »
» 1927.....	1,011,000 »	» 1938.....	1,781,000 »
» 1928.....	1,106,000 »	» 1939.....	1,821,000 »
» 1929.....	1,196,000 »	» 1940.....	1,856,000 »

Om folkmängden förbleve konstant från och med år 1919, skulle statens kostnader slutligen stiga till högst 2,100,000 kronor om året.

Pensions-tillägg för barn.

Genom de tilläggsbestämmelser, som nu föreslås till 6 och 33 §§ pensionsförsäkringslagen, skulle från och med år 1919 för invalid änka, änka och ogift kvinna, som har att försörja barn eller adoptivbarn under 15 år, pensionen eller understödet ökas med ett särskilt tillägg för barnen, därest årsinkomsten ej uppgår för man till 300 och för

kvinnan till 283 kronor jämte 125 kronor för varje sådant barn. Enahanda rätt skulle ock tillkomma äkta makar, som båda äro invalider och vilkas sammanlagda årsinkomst ej uppgår till 583 kronor jämte 125 kronor för varje barn. Det särskilda tillägget skulle utgöra 75 kronor för varje barn, när årsinkomsten icke överstiger 300 kronor för man, 283 kronor för kvinna och 583 kronor för äkta makar. Är årsinkomsten högre, skall summan av maximitilläggen för barnen minskas med sex tiondelar av det belopp, varmed årsinkomsten må överstiga respektive 300, 283 och 583 kronor.

Antalet barn, förutom adoptivbarn, som skulle omfattas av lagändringen, har för år 1919 av pensionsstyrelsen uppskattats till omkring 27,400.

Utbetalning av pensionstillägg för barn i föreslagen omfattning skulle enligt pensionsstyrelsens beräkning för stat och kommun gemensamt draga en kostnad för år 1919 av omkring 1,555,000 kronor, varav på statens del skulle belöpa tre fjärdedelar eller omkring 1,166,000 kronor. Under de följande åren skulle detta belopp komma att ökas dels på grund av befolkningens tillväxt och dels på grund därav, att antalet barn under 15 år, vilkas föräldrar den 1 januari 1914 varit invalider och under år 1913 mer än fyra månader åtnjutit full försörjning av fattigvården eller välgörenhetsinrättningar, minskas, en minskning, vilken uppskattats till 300 barn om året under de närmaste 10 åren.

De för åren 1919—1940 för staten beräknade kostnaderna för den föreslagna barnpensioneringen uppgå till följande belopp:

år 1919.....	1,166,000 kronor	år 1930.....	1,437,000 kronor
» 1920.....	1,192,000 »	» 1931.....	1,449,000 »
» 1921.....	1,217,000 »	» 1932.....	1,461,000 »
» 1922.....	1,243,000 »	» 1933.....	1,474,000 »
» 1923.....	1,268,000 »	» 1934.....	1,486,000 »
» 1924.....	1,295,000 »	» 1935.....	1,498,000 »
» 1925.....	1,321,000 »	» 1936.....	1,511,000 »
» 1926.....	1,346,000 »	» 1937.....	1,524,000 »
» 1927.....	1,373,000 »	» 1938.....	1,538,000 »
» 1928.....	1,399,000 »	» 1939.....	1,551,000 »
» 1929.....	1,426,000 »	» 1940.....	1,564,000 »

I 3 § 1 mom. i lagen den 8 juni 1915 om övergångsbestämmelser föreslås, bland annat, den ändring, att beloppet av pensionstillägg, understöd och ökning därav skall, med viss angiven begränsning, bestämmas

*Förkortning
av övergångs-
tiden.*

till 90 procent av normalbeloppet endast för dem, som under år 1918 förvärva rätt till sådan förmån. För dem, som under åren 1919—1929 förvärva dylik rätt, skall således i regel pensionstillägg, understöd och ökning ej, såsom nu är stadgat, utgå med reducerat belopp.

Kostnaden för statsverket i anledning av denna reform har av pensionsstyrelsen för åren 1919—1948 beräknats till

för år	tusental kronor	för år	tusental kronor	för år	tusental kronor
1919	86	1929	1,694	1939	1,223
1920	259	1930	1,734	1940	1,168
1921	427	1931	1,666	1941	1,114
1922	596	1932	1,605	1942	1,060
1923	766	1933	1,548	1943	1,005
1924	926	1934	1,494	1944	951
1925	1,085	1935	1,440	1945	896
1926	1,241	1936	1,386	1946	841
1927	1,395	1937	1,331	1947	786
1928	1,546	1938	1,277	1948	732

För genomförande av berörda tre lagändringar skulle alltså kostnaderna för statsverket för år 1919 ställa sig sålunda:

för införande av ändrat beräknings sätt för pensionstillägg vid inkomst över 50 kronor	kronor	69,000:—
» pensionstillägg för barn	»	1,166,000:—
och för ändring av övergångstiden	»	86,000:—
<u>Summa kronor</u>		<u>1,321,000:—</u>

En i beloppet 1,166,000 kronor ingående post å 66,000 kronor avser kostnad för pensionstillägg för barn till personer, som genom lagen den 8 juni 1915 om övergångsbestämmelser i anledning av pensionsförsäkringslagen blivit delaktiga i den allmänna pensionsförsäkringen, och torde förty böra utgå från anslaget till bidrag till täckande av statens kostnad för understöd enligt 33 § pensionsförsäkringslagen åt nyssberörda personer. Detta anslag, som, enligt vad förut påpekats, av pensionsstyrelsen i skrivelse den 9 augusti 1917 för år 1919 föreslagits till 634,000 kronor, torde således böra höjas med berörda belopp 66,000 kronor eller till 700,000 kronor.

Vad av ovanstående summa 1,321,000 kronor återstår efter avdrag av beloppet 66,000 kronor eller 1,255,000 kronor, avrundat till 1,250,000

kronor, torde böra utgå av förslagsanslaget för bestridande av den på staten belöpande kostnad för pensionstillägg och understöd åt personer, som äro därtill berättigade jämlikt lagen om allmän pensionsförsäkring enligt dess lydelse före den 8 juni 1915. Detta förslagsanslag har pensionsstyrelsen i skrivelse den 9 augusti 1917 för år 1919 föreslagit till 7,900,000 kronor. Anslaget bör sålunda höjas med oförmälda belopp 1,250,000 kronor eller till 9,150,000 kronor.

I detta sammanhang må här till behandling upptagas en av pensionsstyrelsen i skrivelse den 22 november 1917 gjord framställning om anslag för anskaffande av försäkringsböcker.

*Införande
av försäkrings-
böcker.*

Pensionsstyrelsen anför härom följande:

»Jämlikt 13 § i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring skall uppbördens av föreskrivna pensionsavgifter verkställas dels av den kommunala uppborndsmyndigheten och dels av kronouppborndsmyndigheten. Pensionsavgifterna upptagas till följd härav i regel i samma ordning och på samma sätt som de allmänna utskylderna.

Enligt vad erfarenheten givit vid handen, har det, särskilt i följd av oförmälda förhållande, icke kunnat undvikas, att hos den stora mängden av försäkrade den uppfattningen gjort sig gällande, att pensionsavgifterna närmast vore ett nytt slags skatt. De fördelar, som den allmänna pensionsförsäkringen bereder, ligga i regel för den enskilde så avlägset i tiden, att den avgiftspliktige lätteligen bortser från skillnaden mellan pensionsavgiften å ena samt skatter och övriga utskylder å andra sidan. Kvar står tvånget att erlägga avgiften, någon reell valuta föreligger till synes icke. Att ett dylikt tänkesätt hos de försäkrade är ägnat att motarbeta pensionsförsäkringens lyckliga genomförande, ligger i öppen dag. Också har bland annat, säkerligen till större delen i följd härav, visat sig, att pensionsavgifterna, särskilt den samtliga försäkrade åliggande avgiften av 3 kronor, den så kallade grundavgiften, icke inflyta i den utsträckning, som önskvärdt vore. Ett flertal kommuner drabbas sålunda av betydande utgifter för erläggande av ogulda grundavgifter. Detta missförhållande utövar alltså en menlig inverkan såväl på pensionsförsäkringsverksamhetens genomförande som på kommunernas ekonomiska förhållanden.

Förslag till åtgärder i syfte att på ett åskådligt sätt klagöra för de avgiftspliktiga, att inbetalandet av pensionsavgifter vore avsett att bereda särskilda fördelar, framlades redan vid tiden för pensionsförsäkringslagens antagande. Uti en motion i andra kammaren vid 1913 års riksdag (motion nr 304) påpekades sålunda bland annat, att det av regeringen framlagda lagförslaget icke upptog några bestämmelser om, att de avgiftspliktiga skulle efter den första avgiftens erläggande erhålla försäkringsbrev eller något annat yttre uttryck för de förmåner, som genom inträdandet i de försäkrades krets tillkomme dem. Det saknade icke sin stora folkpsykologiska betydelse, att envar försäkrad erhöle ett dokument, som på ett officiellt sätt utmärkte, att de ökade avgifterna å debetsedlarna motsvarades av en tillkommen särskild rättighet, som måste framstå såsom värdefull. Envar försäkrad borde efter första avgiftens erläggande erhålla en av pensionsstyrelsen utfärdad försäkringsbok, upptagande, utom den

försäkrades namn och nummer i pensionsmatrikeln, avtryck av pensionslagen jämte möjligen några anvisningar från pensionsmyndigheternas sida. Anordnades försäkringsboken därjämte sålunda, att densamma lämnade förvaringsrum för avgiftskvitton, så fyllde den vid sidan av sin rent ideella uppgift även en praktisk sådan.

I anledning av det sålunda anförda föreslogs i motionen, att på lämpligt ställe i lagen borde inryckas en bestämmelse om, att av pensionsstyrelsen utfärdad försäkringsbok enligt av Eders Kungl. Maj:ts fastställt formulär skulle, efter inbetalandet av första pensionsavgiften, kostnadsfritt tillställas envar avgiftspliktig.

Det för behandling av förslaget till lag om allmän pensionsförsäkring av riksdagen tillsatta särskilda utskottet yttrade i frågan:

En föreskrift av denna art synes utskottet ej hava sin rätta plats i lagen, enär den i själva verket torde avse en administrativ detalj, och dess genomförande sålunda kan tillgodoses i sammanhang med utfärdandet av de föreskrifter rörande lagens tillämpning, vilka, där de kunna befinnas erforderliga, jämlikt 36 § i Kungl. Maj:ts förslag skola utfärdas av Konungen.

Lämpligheten av en anordning av den art motionärerna föreslagit har utskottet under sådana omständigheter för sin del ej närmare prövat, men vill det synas utskottet, som om förslaget vore värt att tagas under allvarligt beaktande, när fråga uppstår om utfärdande av nyssnämnda föreskrifter.

Pensionsstyrelsen har för sin del alltid haft den uppfattningen, att införandet av försäkringsböcker skulle vara av synnerligen stor betydelse för pensionsförsäkringens lyckliga genomförande. Då styrelsen emellertid icke tidigare framlagt förslag härom, har detta berott därpå, att ifrågavarande åtgärd är förenad med ett synnerligen omfattande arbete, för vilket icke funnits utrymme under de första verksamhetsåren. Införandet av försäkringsböcker står dessutom i visst sammanhang med frågan om ändrat sätt för uppbörden av pensionsavgifterna, vilken fråga icke tidigare kunnat framföras.

I försäkringsböckerna skulle införas kvittering av erlagda avgifter samt vissa erforderliga anteckningar rörande avgiftsbetalningen m. m. Förefintligheten av en försäkringsbok för sammanförande av inbetalda pensionsavgifter skulle på ett enkelt och påtagligt sätt klargöra för den avgiftspliktige, att här icke vore fråga om skatter eller dylikt, utan att med avgifterna till den allmänna pensionsförsäkringen särskilda rättigheter och förmåner förvärvades, och att dessa inbetalningar sålunda vore att betrakta såsom en sparpennning för beredande av en mera tryggad ställning i händelse av arbetsoförmåga på grund av ålderdom eller annan orsak. Härigenom skulle säkerligen nyttan av avgiftspliktens ordentliga fullgörande framstå i klarare dager, och därmed större villighet hos de försäkrade att erlägga pensionsavgifterna vinnas.

Försäkringsböckerna skulle jämväl i ett annat avseende kunna bliva av stor praktisk betydelse. För kontrollering av att varje erlagd avgift vederbörligen tillgodofördes den försäkrade, synes det nämligen lämpligt, att försäkringsboken eller utdrag ur densamma periodvis, exempelvis vart femte år, insändes till pensionsstyrelsen. En dylik granskning kan vid det nuvarande systemet med lösa kvitton, vilka ej alltid bevaras, svårigen ifrågakomma.

Det erforderliga antalet försäkringsböcker torde under första året komma att utgöra 3 à 3 $\frac{1}{2}$ miljoner och sedermera årligen omkring 100,000 för nytilkommande årsklasser. Ätminstone den första upplagan torde böra utskrivas av

pensionsstyrelsen med införande i försäkringsböckerna av utdrag ur styrelsens kortregister, innehållande bland annat samtliga erforderliga uppgifter för identifiering av en var försäkrad.

Att på förhand mera exakt beräkna, till vilket belopp anskaffandet av ifrågavarande försäkringsböcker skulle komma att uppgå, är särskilt under nuvarande förhållanden icke möjligt. Av pensionsstyrelsen infordade kostnadsförslag giva emellertid vid handen, att kostnaderna för inköp av 3 1/2 miljoner försäkringsböcker, avfattade enligt av pensionsstyrelsen uppgjort formulär, torde med nuvarande papperspris och tryckningskostnader komma att belöpa sig till omkring 350,000 kronor. Kostnaderna för utskrivandet av försäkringsböckerna synas böra beräknas till omkring 350,000 kronor.

Införandet av försäkringsböcker för de försäkrade torde alltså första året komma att medföra en kostnad av omkring 700,000 kronor.»

På grund av det sålunda anförda hemställer pensionsstyrelsen om ett anslag för år 1919 av 700,000 kronor för ifrågavarande ändamål.

I likhet med pensionsstyrelsen är jag övertygad om, att införandet av försäkringsböcker skulle vara ägnat att i hög grad befördra pensionsförsäkringens lyckliga genomförande. Då emellertid kostnaden härför är ganska avsevärd, vill det synas tveksamt, om under nu rådande förhållanden anslag för ändamålet bör begäras. Möjligt torde ock vara, att kostnaden för reformens genomförande skulle kunna något nedbringas, om ett uppskov äger rum, särskilt med hänsyn till nuvarande oerhörd höga pappers- och tryckningskostnader.

Departements-
chefen.

Helt naturligt är det dock av största vikt, att reformen genomföres så snart som möjligt och att arbetet med försäkringsböckernas utskrivande, som kräver lång tid, kan påbörjas utan alltför stort dröjsmål.

Enligt vad från pensionsstyrelsen inhämtats, skulle saken kunna ordnas så, att tillsvidare anskaffades allenast det blad i försäkringsböckerna, som skall innehålla uppgift om den försäkrades namn och övriga identifieringsuppgifter. Arbetet med utskrivandet kunde sedermera omedelbart påbörjas. Om därefter för år 1920 beviljades erforderliga medel för arbetet i dess helhet, borde medhinnas att under nämnda år utskrivna och expediera samtliga försäkringsböcker.

Därest arbetet för år 1919 begränsas på sätt nu angivits, således till anskaffande och tryckning av identifieringsbladet och påbörjandet av utskrivningen av identifieringsuppgifter, torde kostnaden härför kunna inskränkas till omkring 60,000 kronor. Denna kostnad torde få bestridas av det för nämnda år på extra stat äskade förslagsanslaget till upprätthållande av pensionsstyrelsens verksamhet. I statsverkspropositionen till årets riksdag har detta anslag för år 1919 upptagits till 414,000 kronor. Med hänsyn till anslaget natur av förslagsanslag, torde icke

vara erforderligt att föreslå någon ändring av anslagets slutsumma, beräknad på sätt i statsverkspropositionen angivits.

Under återopande av vad sålunda anförts, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

1:o) att — under förutsättning att riksdagen antager omförmälda förslag till lag om vissa ändringar i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring samt till lag om ändrad lydelse av 3 § i lagen den 8 juni 1915 om övergångsbestämmelser i anledning av berörda lag den 30 juni 1913 — på extra stat för år 1919 bevilja *dels* ett förslagsanslag av 9,150,000 kronor för bestridande av den på staten belöpande kostnad för pensionstillägg och understöd åt de personer, som äro därtill berättigade jämlikt lagen om allmän pensionsförsäkring enligt dess lydelse före den 8 juni 1915, *dels ock* ett förslagsanslag, högst 700,000 kronor, att utgå som bidrag till täckande av statens kostnad för understöd enligt 33 § i samma lag åt de personer, som genom omförmälda lag den 8 juni 1915 blivit delaktiga i den allmänna pensionsförsäkringen,

2:o) att medgiva, att av det för år 1919 på extra stat äskade förslagsanslaget till upprätthållande av pensionsstyrelsens verksamhet må, intill ett belopp av 60,000 kronor, gäldas vissa kostnader för införandet av försäkringsböcker åt de jämlikt lagen om allmän pensionsförsäkring försäkrade.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Conr. Falkenberg.